

Het moordcomplot

(Das mord-komplott)

Criminele komedie in drie bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die dit stuk gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur te vermelden. De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd. Direct daarop volgend de titel van het stuk. De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt. Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau

I.B.V.A. HOLLAND bv

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl / Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van bundel bij de uitgever inclusief recht voor 10 opvoeringen.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Personen:

Andy Leistra: absoluut geen last hebbend van zijn geweten en het daarom ook niet zo nauw nemend met wat moreel kan of niet kan.

Hella: zijn echtgenote, die daardoor geleerd heeft ook weinig of geen scrupules te hebben en in koelen bloede handelt.

Tatjana Winter: komt aanvankelijk opdagen als aankomend model, maar wordt van lieverlede medeplichtig aan moord.

Mies Bervoets: die met haar verjaardag 'n futurekoffertje heeft gekregen, waar ze helaas akelig juiste conclusies uit tevoorschijn tovert.

Brard Verdonk: in een rechtszaak verwickeld met zijn uitgeefster, maar los daarvan onvrijwillig slachtoffer van een door anderen opgezet moordcomplot!

Decor:

Het stuk speelt in de woonkamer van de familie Leistra, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. Er zijn slechts twee op- en afgangen. Een in de korte kant rechts, bestaande uit 'n deur, die naar alle andere vertrekken in huis voert. De andere bestaat uit een brede open doorgang in de achterwand. Deze wordt alleen naar links gebruikt en komt via 'n gesuggereerd gangetje uit bij de voordeur. Het gangetje kan echter ook visueel in beeld gebracht worden, met als afscheiding bijvoorbeeld een open latwerk. In dat geval kan men de gebruikers ervan dus via de voordeur op en af zien komen en gaan. In de tekst is overigens gekozen voor de eerste optie, ofschoon het in wezen niets uitmaakt. Het vertrek is luxueus ingericht. Dat is te zien aan de kwaliteit van de tafel, stoelen, fauteuils, bank en kast(en), maar ook aan de overige aankleding, zoals een eventueel boekenrek, muziekinstallatie, sculpturen, tapijten, schilderijen enz. Het een en ander natuurlijk afgestemd op de mogelijkheden ter plekke. Zij verder nog opgemerkt, dat de bank geen al te hoge rug mag hebben, er 'n telefoon voorhanden dient te zijn en aan een der zijwanden 'n sierspiegel van enig formaat!

Eerste bedrijf

HELLA: *(zit aan tafel en staart apathisch naar de cassette recorder, die voor haar staat; op de tafel staat verder 'n vijzel, met 'n stamper erin, 'n glas water met 'n lepel ernaast, en ook liggen drie lege pillendoosjes op tafel; Hella komt tot zich, legt de stamper op tafel, kiept het poeder uit de vijzel in het glas en begint daar heftig met de lepel in te roeren; dan duwt ze de opnameknop van de cassette recorder in; haar stem klinkt aanvankelijk vertwijfeld, maar wordt gaandeweg vastbesloten)*
Andy, lieverd. Ik heb lang, zeer lang nagedacht over het feit, of er voor ons nog zoiets als 'n nieuwe kans bestaat. Maar de vooruitzichten zijn verre van rooskleurig. Ronduit gezegd, wij zijn aan 't einde van ons Latijn. Die 300.000 euro schuld zullen wij nooit meer te boven komen.

Ik ben niet kwaad op je. Weet je, lieverd, je hebt alleen maar domme pech gehad. Of beter gezegd, "wij" hebben domme pech gehad. Maar ik ben bang. Bang voor dat, wat er in jouw hoofd om gaat. Je bent de laatste dagen zo stil en ik heb de indruk, dat je met iets bezig bent, waar ik niets vanaf mag weten. *(ze zet de recorder af, slikt eens, zet 'm na een korte pauze weer aan)* En afgaande op jouw gedragingen, moet ik er ook van uitgaan, dat er 'n andere vrouw in 't spel is. Verder begrijp ik ook niet, waarom ik vier levensverzekeringen van elk 150.000 euro heb moeten afsluiten. Het een en ander heeft bij mij het vermoeden doen ontstaan, dat je iets verschrikkelijks in de zin hebt. Maar ik houd van je, ongeacht wat je ook van plan bent. Niettemin, voordat mijn verdenkingen bewaarheid worden, maak ik er zelf een einde aan. Je eeuwig liefhebbende Hella. *(huilerig)* PS: leg alsjeblieft mijn verzameling cd's van BZN in de kist, zodat ik me in de hemel niet al te erg hoeft te vervelen. *(zet de recorder af, zucht diep, pakt het glas, roert en roert, voor zich uit starend, dan opeens, nuchter)* Zullen ze in de hemel überhaupt 'n cd-speler hebben? *(gelaten)* Daar zal ik vlug genoeg achter komen. *(slikt eens)* Nou dan... *(zet het glas aan haar lippen)*

ANDY: *(op via doorgang, vlot en modern in de kleren)* Hallo baby!

HELLA: *(schrikt, heeft nog praktisch niets gedronken)* Andy! Jij? Je zei toch, dat je niet voor vijven terug zou zijn!

ANDY: Weet ik. Maar ik had glad vergeten, dat ik hier om drie uur 'n afspraak heb. *(haalt 'n ordner uit de kast en blijft daarin tijdens de volgende dialoog bladeren en kijken)*

HELLA: Afspraak? Hoezo afspraak? (*meer in zichzelf*) Hoe moet 't nou verder?

ANDY: Wat is liefje, stoor ik je soms bij 't een of ander?

HELLA: Storen? (*licht hysterisch*) Luister Andy, ik eh...

ANDY: (*ziet het apparaatje op tafel*) Hé zeg, wat moet jij nou met mijn recorder?

HELLA: Ik had 'm even geleend. Weet je, Andy...

ANDY: (*heeft de tafel overzien*) Voel je je niet goed soms? Verdorie zeg, je moet niet zoveel pillen en poeiers slikken! Dat is toch allemaal vergift! Neem je iets in tegen 'n bepaald ongemak, dan heb je meteen een ander middel nodig, om de bijwerking van het eerste te bestrijden! Medicamenten zijn in staat iemand van het leven te beroven!

HELLA: (*vertwijfeld*) Zo had ik me dat ook eigenlijk voorgesteld!

ANDY: Hoe bedoel je? Luister kind, als je hoofdpijn hebt, kun je veel beter naar 'n masseur gaan. (*haar aankijkend*) Hemeltje zeg, je ziet er echt niet best uit vandaag! Misschien zou je beter eens onze huisarts kunnen consulteren. (*vindt in de ordner wat hij gezocht heeft*) Ha, zie je wel, hier is 't!

HELLA: Andy, zou je eens even 'n moment naar me kunnen luisteren?

ANDY: (*kijkt op z'n horloge, gehaast*) Nee liefje, daar is nu geen tijd meer voor, want "ik" moet "jou" iets vertellen. Luister, je weet heel precies hoe diep we in de schulden steken. Enerzijds door dit kapitale huis, anderzijds door onze verliezen op de aandelenmarkt. En 't spijt me, dat ik 't je zo zonder omwegen moet zeggen, maar ik kan daar echt niet langer mee leven.

HELLA: (*licht hysterisch*) Ik immers ook niet!

ANDY: Zie je wel. En gunstige vooruitzichten zijn er niet. Nog niet eens 'n rijke oma, waarvan iets te erven valt.

HELLA: (*huilerig*) We hebben zelfs geen ouders meer, die zouden kunnen helpen, om van vrienden nog maar helemáál te zwijgen. (*ironisch*) Afgezien dan van onze geachte buurvrouw, Mies Bervoets. (*haalt opgelucht adem*) Maar ik wist wel, dat jij er net zo over denkt als ik. (*verwachtigsvol*) Oh Andy, ik mag dus aannemen, dat je met me meegaat?

ANDY: (*verwonderd*) Waarheen?

HELLA: Maar jongen, daar naartoe, waar we dit leven kunnen vergeten en beter uit zijn dan hier. Waar dat dan ook zijn mag.

ANDY: (*onthutst*) Hé zeg, ben jij nou helemáál? Je wilt toch zeker niet... (*grijpt 'n leeg pillendoosje, leest het opschrift*) Je kunt

toch niet zomaar 'n einde aan je leven... (*slikt eens, omarmt haar dan onstuimig, maar ook teder*) Hella!

HELLA: (*huilerig*) Andy, er is toch geen uitweg meer! Ik weet niet hoe het verder moet!

ANDY: (*troostend*) Lieve hemel, dan ben ik nog net op tijd teruggekomen! Wat haal jij je voor dingen in 't hoofd? Zoiets doe je nooit meer, hoor je?!

HELLA: Andy, je gedraagt je zo anders de laatste weken. Je vertelt me lang niet alles meer en doet steeds zo geheimzinnig. En waarom moest ik vier levensverzekeringen afsluiten, notabene met jou als begunstigde? Bovendien krijg je iedere dag brieven van vrouwen, die ik niet ken en die je dan in deze (*doelt erop*) ordner opbergt. En wat heb je opeens voor 'n afspraak hier bij ons in huis? Andy, ik word bang van je!

ANDY: Liefje, ik denk, dat ik te lang gewacht heb. Ik had je al veel eerder van mijn plan op de hoogte moeten stellen.

HELLA: (*wordt beetje bij beetje wat rustiger*) Plan? Wat voor 'n plan?

ANDY: Let op. Ik heb er in hoofdzaak niet eerder over gesproken, omdat ik zeker weet, dat je me het zou hebben afgeraden. Maar sinds 'n paar weken adverteer ik ermee, dat ik fotomodellen zoek. Dames, die daarop reageren, krijgen van mij 'n vragenformulier toegezonden, dat ze mij dan weer moeten terugsturen. (*doelt op de ordner*) Nou ja, en die formulieren zitten hierin.

HELLA: Ja maar, waarvoor zoek jij, als accountant, fotomodellen?

ANDY: Doe ik toch helemaal niet! Luister. Ik beloof die vrouwtjes gouden bergen. Maar dan moeten ze die vragenlijst wel heel nauwkeurig invullen. Grootte, gewicht, of ze littekens hebben, en wáár, of er andere bijzonderheden zijn en noem maar op. En logisch, dat ze 'n foto van zichzelf moeten bijsluiten.

HELLA: Ik begrijp er niets van.

ANDY: Zesenvestig gegadigden hebben al gereageerd en gisteren heb ik haar eindelijk gevonden!

HELLA: (*naïef*) Wie dan, Andy?

ANDY: Wacht, (*zoekt in de ordner*) hier: Tatjana Winter. Ze heeft zowat jouw lengte en ook alle andere maten kloppen vrij aardig. En zij zal (*kijkt op z'n horloge*) over pakweg tien minuten hier komen opdagen, om zich voor te stellen.

HELLA: (*onzeker, angstig*) Andy, wat moet dat alles?

ANDY: Jij kunt je maar beter niet laten zien, als ze komt.

(*enthousiast*) Wat ze geschreven heeft klinkt veelbelovend,

maar ik moet haar natuurlijk eerst zien, in nature, dat begrijp je wel. Dan moet ik proberen haar vertrouwen te winnen en als dat lukt, is de zaak rond. (*peinzend*) Ik zal haar natuurlijk wijs moeten maken, dat ik mijn studio in de stad heb, anders wordt ze nog argwanend. Ja ja, en dan laat ik haar nog 'n tweede keer komen tegen de avond.

HELLA: En dan?

ANDY: Dat is dan de laatste maal, dat ze hier is.

HELLA: (*argwanend*) Andy, je hebt toch zeker niets crimineels in de zin?

ANDY: Och kind, het woord crimineel is erg betrekkelijk. Luister. Tatjana Winter heeft geschreven, dat ze ongeneeslijk ziek is en niet lang meer te leven heeft. Haar enige wens is, voordat het zover is, eenmaal model te mogen zijn.

HELLA: En dat is ook echt waar? (*wil de ordner pakken*) Laat eens zien.

ANDY: (*belet haar dat*) Hella, alsjeblieft, je moet me gewoon vertrouwen.

HELLA: Oké, doe ik. Maar wat dan? Hoe gaat 't verder?

ANDY: Ze wordt door mij verdoofd, dan rij ik met haar in "jouw" auto naar het Grendelravijn, (*eventueel aanpassen*) zet haar achter het stuur en duw de auto over de rand naar beneden.

HELLA: (*vol ontzetting*) Andy!!!

ANDY: De auto zal gegarandeerd exploderen - het gaat daar zeker dertig meter de diepte in - en van Tatjana Winter blijft zo goed als niets meer over. En nu komt het. Iedereen zal denken, dat jij het bent geweest, die daar verongelukt is, ik speel drie weken de treurende weduwnaar en daarna nemen wij met z'n tweeën de wijk naar het buitenland. Tot op dat moment mag jij je natuurlijk nergens meer laten zien. Maar wij muizen er dan wel mooi tussenuit met viermaal 150.000 euro van de levensverzekeringen.

HELLA: (*ontzet*) Dat... dat kun je toch niet maken! Dat is moord!

ANDY: Welnee liefje! Ik bespaar dat kind alleen 'n lang lijden. Dat doe ik uit de goedheid van m'n hart!

HELLA: (*ironisch*) "Dood"-goed bedoel je!

ANDY: Luister, het leven is nu eenmaal hard en onrechtvaardig. Dat vraagt van ons aanpassing en dat kan best, want engelen zijn we geen van allen.

HELLA: Andy, we hebben ons al vaker aan oplichting schuldig gemaakt en op het gebied van winkeldiefstal ben ik allang geen beginnelinge meer, maar dit is moord en dat gaat me te ver.

ANDY: Och nee Hella, je zou het veel eerder 'n vriendendienst kunnen noemen. Ik bedoel, hoe vaak denk je, dat die Tatjana niet al met de gedachte gespeeld zal hebben er zelf 'n eind aan te maken? En nu hoeft ze zich daarover geen zorgen meer te maken, omdat wij er haar bij helpen. Bovendien voelt ze er niets van, want ze is immers verdoofd!

HELLA: Vreselijk! Mij lopen de koude rillingen over de rug, als ik er alleen maar aan denk!

ANDY: Tatjana Winter zorgt ervoor, dat wij ons leven zonder zorgen verder kunnen leven.

HELLA: En ben je er ook heel zeker van, dat deze Tatjana niet toch nog geholpen kan worden? Ik bedoel, heeft ze echt geen kans meer nog ooit gezond te worden?

ANDY: Geen enkele!

HELLA: Verschrikkelijk zoiets! *(er wordt aangebeld)*

ANDY: *(gehaast nu)* Oh, daar zul je d'r al hebben! *(bergt de ordner gehaast in de kast, grist de pillendoosjes bij elkaar, duwt Hella de vijzel met stamper en glas in de hand)* Alsjeblieft, verdwijn nu en laat me alleen met d'r!

HELLA: Ik zou haar anders ook graag leren kennen. Ik heb zo'n medelijden met d'r.

ANDY: Juist daarom is het ook beter, dat je haar niet ziet. *(haar in rechts af dirigerend)* Ik ken immers jouw teerhartig gemoed. *(er wordt wee aangebeld)*

HELLA: *(afgaand)* O nee, O nee! *(Andy kijkt nog vlug even rond, ziet de cassetterecorder, bergt die ook vlug in de kast, dan af via doorgang, om voordeur te openen)*

MIES: *(achter toneel)* Hall000... *(komt dan al voortvarend en stralend op met 'n koffertje, waarop 'n grote sticker, met het opschrift "The future and more", legt koffer meteen op de tafel)*

ANDY: *(zenuwachtig en teleurgesteld achter haar op)* Hallo Mies.

MIES: En? Hebben jullie al koffie gehad, of is hij nog in de maak? En is Hella d'r niet?

ANDY: *(met tegenzin)* Koffie hebben we nog niet gedronken, want ik ben er zelf pas, *(al naar rechts)* en Hella zal ik wel even roepen. *(in de deur)* Hella, visite!

HELLA: *(op uit rechts)* Ja? Ah, Mies, jij bent 't.

MIES: Precies, ik ben 't. *(op het koffertje doelend)* En nu mag jij eens raden, wat ik van Erik voor m'n verjaardag gehad heb.

ANDY: Zeg maar liever rechtuit wat je komt lenen, Mies. Eieren, boter, suiker, melk?

MIES: Lenen? Hoe kom je nou op zoiets?

ANDY: Er liggen nog twee broodjes van gisteravond. Die kun je hebben, maar verder ook niets.

HELLA: *(terechtwijzend)* Andy!

MIES: Wat heb je vandaag toch, Andy? Ik wil helemaal niets lenen!

ANDY: O nee? Dat is dan weer eens iets nieuws.

MIES: Raden jullie nou eens, wat ik van Erik voor m'n verjaardag heb kregen.

ANDY: *(verveeld)* 'n Stoomstrijkijzer met trommelremmen!

MIES: Och nee, doe nu niet zo flauw!

HELLA: Voor je verjaardag? Vandaag? *(haar 'n hand gevend)* Ha Mies, dan gefeliciteerd zeg!

MIES: Dankjewel, dankjewel! *(wacht nu op Andy, die kijkt nerveus op z'n horloge, terwijl hij van Hella 'n teken krijgt, dat hij Mies moet feliciteren)*

ANDY: Wat? *(begrijpt t dan)* Ach zo. Wel èh, Mies, dan ook gelukwensen van deze kant. *(verveeld)* Alweer 'n jaartje ouder, nietwaar?

MIES: Jawel. Maar van binnen nog steeds vijftwintig gebleven!

ANDY: En op je verjaardag ben je hier? Uitgerekend rond het koffie-uur?

MIES: Mijn gasten komen pas vanavond, dus ik heb nog wel even de tijd. Maar nu mijn cadeau van Erik. *(doelt op de sticker)* Moeten jullie zien: "The future and more". Dat is Engels en wil zoveel zeggen als "een blik in de toekomst", of zoiets. En het is iets heel bijzonders, want alles wat je over je leven wilt weten, zit in dit koffertje.

HELLA: *(onder de indruk)* Echt waar?

ANDY: *(verveeld)* Geweldig! Maar het zal toch zeker niet je bedoeling zijn ons hier te komen vervelen met die onzin?

MIES: *(opent koffertje)* Hoezo onzin? Interesseert het jullie dan helemaal niet, wat je nog in je verdere leven te wachten staat?

HELLA: O ja, zeker! Mij wel!

ANDY: *(vertwijfeld)* O nee zeg! Jullie geloven zulke nonsens toch zeker niet. En bovendien... *(houdt Hella z'n horloge voor en tikt er met 'n vinger op)*

HELLA: Och, Andy, geloven is 'n tweede, maar spannend vind ik 't toch wel. *(nieuwsgierig in koffer kijkend)* Laat eens iets zien.

MIES: *(haalt 'n boek tevoorschijn, al het andere kan achter het deksel verborgen blijven)* Hier, een dik handboek, tarotkaarten, glazen bol, de proef met het lood, de proef van...

ANDY: *(onderbrekend)* Alles hocus-pocus, anders niets!

HELLA: (*hoopvol*) En je kunt daar ook "mijn" toekomst mee voorspellen?

MIES: Als ik 't je toch zeg! Die van jou, van Andy, van jullie samen, of meer in 't algemeen, wat je maar wilt! Zal ik 't eens doen?

HELLA: (*geïnteresseerd*) Ik zou 't wel willen!

ANDY: (*vertwijfeld*) O nee!

MIES: En? Wat mag 't zijn? Zeg 't maar.

ANDY: (*al naar rechts*) Hella, ik ga naar hiernaast, om me er al op voor te bereiden. Je weet wel. En luister, Mies, hooguit tien minuten, langer kun je echt niet blijven, want ik verwacht 'n zakenrelatie.

MIES: Ja ja man, hou je gemak! (*Andy, met woedende blik op hen beiden, af in rechts*) Zo Hella, en zeg nu maar eens wat je wilt. (*Hella kan haar tranen niet bedwingen en brengt 'n zakdoek naar haar ogen; Mies, onthutst*) Hé zeg, wat zullen we dan nu hebben?

HELLA: Weet je, Mies, tien minuten geleden nog was ik van plan mijn leven... (*stokt*) en nu wil ik in de toekomst kijken.

MIES: (*verwonderd*) Wat bedoel je?

HELLA: (*kregel*) Och, wat vertel ik je eigenlijk! (*heeft zich nu weer in bedwang*) Kom, begin maar.

MIES: (*bezorgd*) Hella, is ook alles in orde met je?

HELLA: Ja ja, zeker. Ik ben alleen 'n beetje nerveus. Maar èh, doe nu maar eens. Ik èh, ik zou eens graag willen weten, wat hier zoal gaat gebeuren de komende tijd. In hoofdzaak met Andy en mij, als je begrijpt wat ik bedoel. Zo meer in 't algemeen, zeg maar. Gaat dat met die spullen van jou?

MIES: O ja, gemakkelijk. En als je kiest voor "meer in 't algemeen", zoals je zegt, zijn we aangewezen op de loodproef. (*ondertussen al in het boek bladerend*) Daarvoor hebben we niets anders nodig dan 'n klein emmertje, halfvol water.

HELLA: (*af in rechts, deur blijft open*) Wacht maar, dat heb ik zo. (*achter het toneel*) En denk je echt, dat het lukt?

MIES: (*ondertussen 'n lepel uit het koffertje halend en 'n blokje lood, waarna ze het deksel dichtklapt, zodat men kan zien, dat ze het blokje lood op de lepel legt, ondertussen steeds het boek raadplegend, dat naast het koffertje ligt*) Wat dacht je! Ik heb al diverse dingen zelf uitgeprobeerd en de loodproef nog pas 'n half uur geleden. Weet je, gesmolten lood, dat in water gegoten wordt, geeft meteen 'n motief te zien, en soms kun je met de uitkomst al direct geconfronteerd worden. (*Hella komt terug met 'n emmertje, waarin wat water*) Ik giet dus mijn lood in het water

en het motief was 'n sliert, die veel gelijkenis vertoonde met 'n telefoon. En of je het gelooft of niet, maar nog geen minuut later ging bij mij de telefoon over!

HELLA: *(onder de indruk)* Je méént 't! En wie was 't?

MIES: Verkeerd verbonden. Maar dat doet niets af aan het feit zelf.

HELLA: *(het emmertje op de grond tussen hen in zettend)* Nou, dan ben ik toch werkelijk benieuwd.

MIES: *(het boek raadplegend)* Hoe was dat nou ook alweer...? Ah, hier. Ja ja, zie je wel, dat dacht ik al. Weet je, nu moet je me eerst vertellen over welke periode je inzicht wilt hebben. Dat wil zeggen, over het komend uur, de komende dagen, weken, of maanden? Wat interesseert je het meest?

HELLA: Nou ja, laten we zeggen èh... ik zou best wel eens willen weten wat Andy en mij de komende paar weken zullen brengen.

MIES: *(boek raadplegend)* Hhhmm, dan zou Andy de lepel ook mee vast moeten houden, staat hier. Als jij het alleen doet, kun je niets persoonlijks over jullie twee samen ervaren. Zonder partnerhulp, kun je hooguit iets te weten komen over wat zich in het algemeen in dit huis zal voordoen.

HELLA: Nou ja, dan moeten we dat maar doen, want Andy krijgen we toch niet zover, dat hij hieraan meedoet.

MIES: Goed. Dan gaan we dus voor "algemeen", en dan met betrekking tot de komende weken. *(weer lezend)* Algemeen... hhhmm... hhhmm... Ja, zo moet 't *(geeft Hella de lepel met het blokje lood in handen, haalt 'n aansteker tevoorschijn en houdt de vlam daarvan onder de lepel, ondertussen nog even in het boek kijkend)* Je moet je ogen sluiten, staat hier, en op het moment, dat je het gesmolten lood in het water giet, de woorden uitspreken: "Noodlot, ga je gang". *(ze voert de hand van Hella tot boven het emmertje, dat achter de tafel staat, zodat niemand kan zien wat verder gebeurt)*

HELLA: *(sluit haar ogen)* Ja, doe ik.

MIES: Moment nog totdat het helemaal gesmolten is. *(wacht nog even)* Jaaa. . . nu is het zover! Ga je gang!

HELLA: *(met gesloten ogen)* Noodlot, ga je gang! *(giet het zogenaamd gesmolten lood in de emmer; in de emmer ligt dan al 'n dun plaatje lood in de vorm van 'n ruw kruis, met aan de onderkant daarvan 'n paar loodsliertjes; beiden staren gespannen in het emmertje)* Jeetje, nu ben ik toch eens benieuwd zeg!

MIES: Wat dacht je ik!

- HELLA:** Maar hoe zullen we nu weten wat het gegoten motief te betekenen heeft?
- MIES:** In dit boek staan er meer dan 250 en ik durf te wedden, dat het jouwe daar ook bij is.
- HELLA:** Ongelooflijk eigenlijk!
- MIES:** Zo, ik denk, dat het nu wel afgekoeld zal zijn. Maar je moet het er zelf uithalen. Dat is heel belangrijk!
- HELLA:** *(haalt het voorwerp uit de emmer, het beschroomd tonend)* Tja, wat mag dat nou voorstellen?
- MIES:** *(ietwat geschrokken)* Hella, dat heeft toch iets weg van 'n kruis!
- HELLA:** 'n Kruis? Ja, nu je het zegt. Maar hier beneden hangen er nog wat draadjes aan. Zouden die ook nog iets te betekenen hebben?
- MIES:** *(ijverig blaadjes omslaand in het boek)* B, c, d... h, i, j... k! Hier heb ik 't! Kerk, ketel, keuken, kruis! Hebbes! *(leest)* Het symbool van het kruis duidt op een droeve gebeurtenis in het huis. Deze kan veroorzaakt worden door een onverwachte ziekte, plotselinge werkloosheid, huiselijk ongeval etc., en soms ook door *(stokt even)* de dood!
- HELLA:** 0 God!
- MIES:** Moment, het gaat nog verder. *(leest)* Betekenis van stollingsdraadjes aan het kruis. Draadjes boven: miskraam. Draadjes links of rechts: verlies van een dierbare in de familie. Draadjes beneden: moord! *(staart in de verte, slaat het boek als in trance dicht, pakt het motief, houdt het op ooghoogte, kijkt nauwkeurig)* Hella, de draadjes aan dit kruis zitten beneden!
- HELLA:** *(angstig)* Moord!
- MIES:** *(meer in zichzelf)* Hier in huis zal dus binnenkort 'n moord plaatsvinden. Hoogstwaarschijnlijk op de eenentwintigste dag na de consultatie, schrijven ze hier.
- HELLA:** *(eerst 'n beetje aangeslagen, dan vlug)* Och, weet je, Mies, het zal wel zo zijn als Andy zegt: allemaal hocus-pocus. Moord, hier in dit huis? Dat is toch belachelijk!
- MIES:** Belachelijk? Je denkt dus, dat mijn koffertje niet de waarheid spreekt? *(staat langzaam op, door angst bewogen, begint alles terug in d'r koffertje te stoppen)*
- HELLA:** Toe nou Mies. Het is immers maar 'n gesmolten stuk lood, dat in vloeibare toestand alle kanten uit kan kronkelen.
- MIES:** *(al met angstige blik naar doorgang)* Ja ja, maar ik moet nu gaan. Stel, dat enkele gasten toch al vanmiddag zouden komen. *(gehaast af)*

HELLA: *(haar nog kort achterna)* Mies, nu wacht toch... *(weer terug, peinzend)* Moord, in deze woning... Maar als alles loopt zoals Andy zei, dan wordt die Tatjana hier immers alleen maar verdoofd. *(ontdekt het nu)* Alles gelogen dus! "Ik" ben degene die vermoord moet worden! Maar dat zal ik niet toelaten! O nee! Dan doe ik 't nog liever zelf! Was hij maar niet naar huis gekomen, dan had ik 't nu al... *(er wordt aangebeld)*

ANDY: *(op uit rechts)* Luister Mies, het spijt me, maar nu moet je... *(verwonderd)* Is ze al weg? Gelukkig! *(gehaast)* Maar zeg, verdwijn nu! Die Tatjana schijnt er te zijn! En laat je alsjeblieft niet zien! *(duwt haar de emmer in de hand)* En hier, neem mee, vlug! *(werkt haar af in rechts, dan vlug naar voordeur, haar openend)* Hallo zeg!

TATJANA: *(achter toneel)* Tatjana Winter, aangenaam.

ANDY: Andy Leistra. Leuk kennis te maken. Komt u binnen! *(beiden op, Tatjana chique in de kleren, met handtas, maakt 'n sympathieke indruk; qua figuur moet ze natuurlijk enige overeenkomst met Hella vertonen)*

TATJANA: *(verwonderd)* Neemt u mij niet kwalijk. Ik had gedacht hier 'n studio te zullen aantreffen.

ANDY: Logisch, ja. Maar m'n studio heb ik in de stad en voor een eerste gesprek geef ik liever de voorkeur aan 'n woonkameromgeving. Mag ik u misschien iets te drinken aanbieden?

TATJANA: Ha, tegen 'n glaasje wijn zal ik niet nee zeggen.

ANDY: *(fles wijn, kurkentrekker en twee glazen uit de kast halend)* Maar alstublieft, neemt u toch plaats! *(hij houdt zich nu met het ontkurken en schenken bezig en men merkt, zij het dan ook niet overdreven, dat hij haar lang niet onsympathiek vindt)*

TATJANA: *(plaatsnemend)* Ja, dank u. Ik heb me overigens wel 'n beetje verwonderd over de aard van de vragenlijst, die u me gestuurd hebt.

ANDY: Dat kan ik me voorstellen. Maar voor het project, dat ik in m 'n hoofd heb, zoek ik een speciaal type. En daarom was mijn vraagstelling ook iets gedetailleerder dan normaal. Maar èh, hebt u al eens als model gewerkt?

TATJANA: Nee, nog niet. Maar omdat ik al sinds 'n jaar op zoek ben naar 'n nieuwe baan, heb ik bij mezelf gedacht...

ANDY: ...Dat u misschien als model carrière zou kunnen maken, nietwaar? En dat was 'n goed idee, gelooft u me. *(reikt haar het glas wijn, heft het zijne omhoog)* Juffrouw Winter, op een prettige samenwerking. *(beiden drinken)*

TATJANA: (*verwonderd*) Op een prettige samenwerking? Ik dacht, dat dit alleen 'n kennismakingsgesprek was.

ANDY: Nu niet meer, want ik heb zonet 'n besluit genomen. Ten gunste van u.

TATJANA: (*verrast*) Oh!

ANDY: En nu wilt u natuurlijk weten waar het precies om gaat, wanneer we met de fotoshooting beginnen en weet ik wat niet allemaal meer.

TATJANA: Dat is juist. En dat we elkaar meteen goed begrijpen: uit de kleren ga ik niet. Tenminste, niet helemaal!

ANDY: Dat hoeft ook niet. (*grinnikend*) Ofschoon ik er niets op tegen zou hebben. (*zij weet niet of ze hierover geveleid of woedend moet zijn*) Maar goed, waar het in dit geval om gaat, is een reclamecampagne voor aftershave.

TATJANA: (*verwonderd*) Aftershave? Zou u dan niet meer gebaat zijn met 'n man?

ANDY: O nee! Weet u, de meeste mannen gebruiken hun aftershave in eerste instantie niet voor zichzelf, maar veel meer om de vrouwen met de reuk ervan te charmeren, of, zo men wil, te imponeren. Maar ik neem aan, dat u dat inmiddels ook wel van uw eigen man ervaren zult hebben.

TATJANA: Ik ben niet getrouwd. En mijn verloofde heb ik drie maanden geleden z'n congé gegeven. Hij had nog een ander, die kennelijk erg verzot was op "zijn" aftershave.

ANDY: Oh, dat spijt me voor u. Maar èh, u begrijpt toch zeker wel zo'n beetje wat ik bedoel, hoop ik?

TATJANA: O ja! (*snuffelend*) U ruikt anders ook niet slecht.

ANDY: (*geveleid*) Dank u! Maar èh, waar het nu om gaat, is, dat we niet alleen de man in beeld willen hebben, maar vooral ook de vrouw, die als het ware wordt aangetrokken door zijn geur.

TATJANA: Dat wil dus zeggen, dat ik samen met 'n man op de foto moet.

ANDY: Precies. De afbeelding ziet er ongeveer als volgt uit. Hij staat met naakt bovenlijf voor de spiegel, met het flesje aftershave, dat hij net gebruikt heeft, nog in de hand, terwijl zij, in ochtendjas, de reuk verzaligd staat op te snuiven.

TATJANA: Tja, dat lijkt me best wel realistisch.

ANDY: Dat dacht ik toch ook. We hebben ons idee met de firma besproken en die heeft ons carte-blanche gegeven. De eerste van de komende maand moet de campagne starten en we kunnen dus eigenlijk meteen aan 't werk.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto